

The Millie Arbesfeld
Midreshet Yom Rishon

Sunday Morning Learning Program for Women

WWW.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

*Is Matan Torah
Really Over?
Revelation and
the Purim Story*

Mrs. Dena Knoll
כח' שבט תשס"ט • February 22, 2009

Outline of the Second Half of Sefer Shemot:

Topics	פרקים	פרשיות
Matan Torah	פרקים יט-כ	פרשת יתרו
Random laws, such as eved ivri, property damage, loans, shmita, etc.	פרקים כא-כג	פרשת משפטים
Concluding Brit Ceremony of Matan Torah	פרק כד	
Instructions how to build the Mishkan	פרקים כה-לא	פרשיות תרומה, תצוה, ותחילת כי תשא
Chet HaEgel and its Aftermath (incl. the 13 Middot and the 2 nd Luchot)	פרקים לב-לד	פרשת כי תשא
Constructing the Mishkan	פרקים לה-מ	פרשיות ויקהל ופקודי

(1) שמות פרק יט

(א) בַּח דַּשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר סִינַי: (ב) וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ אֶל מִדְבַּר סִינַי וַיִּחַנוּ בְּמִדְבַּר וַיַּחֲנוּ שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגְדַת הַהָר: (ג) וּמִשָּׁה עָלָה אֶל הָאֵל הַיּוֹמָא אֵלָיו ה' מִן הָהָר לֵאמֹר כִּי תֹאמַר לְבִית יִצְחָק וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
(יב) וְהַגַּבְלַת אֵת הָעָם כְּבִיב לֵאמֹר הַשְּׁמְרוּ לְכֶם עֲלוֹת בְּהַר וּנְגַע בְּקִצְהוֹ כֹּל הַנֹּגַע בְּהָר מוֹת יוֹמֵת: (יג) לֹא תִגַּע בּוֹ יָד פִּי סָקוּל יִסְקַל אוֹ יָרֵה יִירֵה אִם בְּהִמָּה אִם אִישׁ לֹא יִחַיָּה בְּמִשְׁךָ הִי בָל הִמָּה יַעֲלוּ בְּהָר:
(כה) וַיִּכְדַּם מִשָּׁה אֶל הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם:

שמות פרק כ

(א) וַיְדַבֵּר אֵל הַיּוֹמָא אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר: (ב) אָנֹכִי ה' אֵל הַיּוֹמָא אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם מִבֵּית עֲבָדִים לֹא יִהְיֶה לְךָ אֵל הַיּוֹמָא אֲחֵרִים עַל פְּנֵי: (ג) לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פְסָל וְכָל תְּמוּנָה אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בְּמִים מִתַּחַת לָאָרֶץ: (ד) לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבָדֵם כִּי אֲנִי ה' אֵל הַיּוֹמָא אֵל קָדָם פֶּקֶד עוֹן אָבֹת עַל בְּנֵי עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רִבְעִים לֹשׁ נָא: (ה) וְעַשֶׂה חֶסֶד לְאֵלֶיךָ לֹא תִבִּי וּלְשׁ מְרִי מִצּוֹתַי: (ו) לֹא תִשָּׂא אֵת שֵׁם ה' אֵל הַיּוֹמָא לְשׁוֹן כִּי לֹא יִנְקָה ה' אֵת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֵת שֵׁמוֹ לְשׁוֹן: פ (ז) זְכוֹר אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ:

(2) שמות פרק כד

(א) וְאֵל מִשָּׁה אָמַר עָלָה אֵל ה' אֵתָהּ וְאֶהְרֹן וְנָדָב וְאַבִּיהוּא וְשַׁבְעִים מִזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מִרְחֹק: (ב) וּנְגַשׁ מִשָּׁה לְבַדּוֹ אֵל ה' וְהֵם לֹא יִגְשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ: (ג) וַיָּבֹאוּ מִשָּׁה וְיִסְפֹּר לָעָם אֵת כָּל דְּבָרֵי ה' וְאֵת כָּל הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעֲזוּ כָּל הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה: (ד) וַיִּכְתֹּב מִשָּׁה אֵת כָּל דְּבָרֵי ה' וַיִּשְׁכֶּם בְּבֶרֶךְ וַיִּכְתֹּב מִזִּבְחַת תַּחַת הַהָר וּשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה מַצְבֵּה לְשָׁנִים עֶשְׂרִים שְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל: (ה) וַיִּשְׁלַח אֵת נְעָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עַל הַר וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים שְׁלָמִים לַה' פָּרִים: (ו) וַיִּקַּח מִשָּׁה חֲצִי הַדָּם וַיִּשְׂם בְּאֵגַת וַיִּחְצֵף הַדָּם זֶרֶק עַל הַמִּזְבֵּחַ: (ז) וַיִּקַּח סֶפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע: (ח) וַיִּקַּח מִשָּׁה אֵת הַדָּם וַיִּזְרֹק עַל הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה דָם הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת ה' עִמָּכֶם עַל כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: (ט) וַיַּעַל מִשָּׁה וְאֶהְרֹן וְנָדָב וְאַבִּיהוּא וְשַׁבְעִים מִזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל: (י) וַיִּרְאוּ אֵת אֵל ה' וַיִּשְׁרָאֵל וַתַּחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לְבַנַּת הַסַּפִּיר וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לְטֹהַר: (יא) וְאֵל אֲצִילִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזוּ אֵת הָאֵל הַיּוֹמָא וַיִּאָּכְלוּ וַיִּישְׁתּוּ: (יב) וַיֹּאמֶר ה' אֵל מִשָּׁה עָלָה אֵלֵי הַהָרָה וְהִנֵּה שָׁם וְאֶתְנָה לְךָ אֵת לַחַת הָאָבִיב וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתֶם: (יג) וַיִּקַּם מִשָּׁה וַיַּהֲרֹשֶׁעַ מְשָׁרְתוֹ וַיַּעַל מִשָּׁה אֵל הַהָר הָאֵל הַיּוֹמָא: (יד) וְאֵל הַתְּנָחִים אָמַר שָׁבוּ לָנוּ כְּזוֹ עַד אֲשֶׁר נָשׁוּב אֵלֵיכֶם וְהִנֵּה אֶהְרֹן וְחֹזֵר עִמָּכֶם מִי בְעַל דְּבָרַיִם יִגַּשׁ אֲלֵהֶם: (טו) וַיַּעַל מִשָּׁה אֵל הַהָר וַיַּכֶּסּוּ הָעַנָּן אֵת הַהָר: (טז) וַיִּשְׁכַּח כְּבוֹד ה' עַל הַר סִינַי וַיִּכְסְהוּ הָעַנָּן שְׁשַׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֵל מִשָּׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הָעַנָּן: (יז) וּמִרְאָה כְבוֹד ה' כְּאִשׁ אֶכְלֵת בְּרֹאשׁ הַהָר לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: (יח) וַיָּבֹאוּ מִשָּׁה בְּתוֹךְ הָעַנָּן וַיַּעַל אֵל הַהָר וַיַּהֲרִי מִשָּׁה בְּהָר אֶרְבָּעִים יוֹם וְאֶרְבָּעִים לַיְלָה:

שמות פרק כה

(א) וַיְדַבֵּר ה' אֵל מִשָּׁה לֵאמֹר: (ב) דַּבֵּר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבַּח לָבוֹת תִּקְחוּ אֵת תְּרוּמָתִי: (ח) וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְכֶם:

(3) רמב"ן שמות פרק כה פסוק ב

והנה הם קדושים ראויים שיהיה בהם מקדש להשרות שכינתו ביניהם. ולכן צוה תחלה על דבר המשכן שיהיה לו בית בתוכם מקודש לשמו, ושם ידבר עם משה ויצוה את בני ישראל. והנה עקר החפץ במשכן הוא מקום מנוחת השכינה שהוא הארון, כמו שאמר (להלן כה כב) ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת, על כן הקדים הארון והכפרת בכאן כי הוא מוקדם במעלה, וסמך לארון השלחן והמנורה שהם כלים כמוהו, ויורו על ענין המשכן שבעבורם נעשה. אבל משה הקדים בפרשת ויקהל את המשכן את אהלו ואת מכסהו (להלן לה יא), וכן עשה בצלאל (להלן לו א), לפי שהוא הראוי לקדם במעשה:

וסוד המשכן הוא, שיהיה הכבוד אשר שכן על הר סיני שוכן עליו בנסתר. וכמו שנאמר שם (לעיל כד טז) וישכן כבוד ה' על הר סיני, וכתוב (דברים ה כא) הן הראנו ה' אלהינו את כבודו ואת גדלו, כן כתוב במשכן וכבוד ה' מלא את המשכן (להלן מ לד). והזכיר במשכן שני פעמים וכבוד ה' מלא את המשכן, כנגד "את כבודו ואת גדלו". והיה במשכן תמיד עם ישראל הכבוד שנראה להם בהר סיני. ובבא משה היה אליו הדבור אשר נדבר לו בהר סיני. וכמו שאמר במתן תורה (דברים ד לו) מן השמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה, כך במשכן כתיב (במדבר ז פט) וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת מבין שני הכרובים וידבר אליו. ונכפל "וידבר אליו" להגיד מה שאמרו בקבלה שהיה הקול בא מן השמים אל משה מעל הכפרת ומשם מדבר עמו, כי כל דבור עם משה היה מן השמים ביום ונשמע מבין שני הכרובים, כדרך ודבריו שמעת מתוך האש (דברים ד לו), ועל כן היו שניהם זהב. וכן אמר הכתוב (להלן כט מב מג) אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם ונקדש בכבודי, כי שם יהיה בית מועד לדבור ונקדש בכבודי: והמסתכל יפה בכתובים הנאמרים במתן תורה ומבין מה שכתבנו בהם (על' להלן פסוק כא) יבין סוד המשכן ובית המקדש...

(4) שמות פרק כג

(כ) הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הניתי: (כא) השמר מפניו ושמע בקולו אל תמר בו פי ל' א' ישא לפשעכם פי שמי בקרבן: (כב) פי אם שמע תשמע בקולו ועשית כ' ל' אשר אדבר ואביאתי את א' יביך וצאתי את צ' ריך: (כג) פי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמ' רי והחתי והפרזי והפנעני החוי והיבויסי והקדתי:

(5) שמות פרק לב

(ז) וידבר ה' אל מ' ש' לך רד פי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים: (ח) סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אל ה' יישראל אשר העלית מארץ מצרים: (ט) וי' אמר ה' אל מ' ש' ראיתי את העם הזה ונהיה עם קשה ע' רף הוא: (י) ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול: (יא) ויחל מ' ש' את פני ה' אל' היו וי' אמר למה ה' יחקה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים ככ' גדול ויבד' תזקה: (יב) למה י' אמרו מצרים לאמר ר' ברעה הוציאם להר ג' א' תם ב'הרים ולכל' תם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: (יג) זכ' ר' לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הז' את אשר אמתית אתו לזרעכם ונחלו לע' לם: (יד) וינחם ה' על הרעה אשר דבר לעשות לעמו: (טו) ויפן וירד מ' ש' מן ההר וישני לח' ת העדת בידו לח' ת פתבים משני עבריהם מזה ומזה הם פתבים: (ל) ויהי ממחרת וי' אמר מ' ש' אל העם אתם חטאתם חטאה גד' לה ועתה אעלה אל ה' אולי אכפרה בעד חטאתכם: (לא) וי' שב מ' ש' אל ה' וי' אמר א'נא חטא העם הזה חטאה גד' לה ויעשו להם אל' הי ז'הב: (לב) ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר פתבת: (לג) וי' אמר ה' אל מ' ש' מי אשר חטא לי אמחננו מספרי: (לד) ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך ויביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: (לה) ויג' ה' את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן:

שמות פרק לג

(א) וידבר ה' אל מ' ש' לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעק' ב' לאמר לזרעך אתננה: (ב) ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הפנעני האמ' רי והחתי והפרזי החוי והיבויסי: (ג) אל ארץ זבת חלב ודבש פי ל' א' אעלה בקרבך פי עם קשה ע' רף אתה פן אכלך בדרך: (ד) וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ול' א' ש'תו איש עדין עליו: (ה) וי' אמר ה' אל מ' ש' אמר ר' אל בני ישראל אתם עם קשה ע' רף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך: (ו) ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב: (ז) ומ' ש' יחן את הא' הל נטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו א' הל מועד והיה כל מבקש ה' יצא אל א' הל מועד אשר מחוץ למחנה: (ח) והיה כצאת מ' ש' אל הא' הל יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי מ' ש' עד ב' או הא' הלה: (ט) והיה כב' א' מ' ש' הא' הלה ירד עמוד הענן ועמד פתח הא' הל ודבר עם מ' ש': (י) וראה כל העם את עמוד הענן ע' מד פתח הא' הל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו: (יא) ודבר ה' אל מ' ש' פנים אל פנים פאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשחתו יהושע בן נון נער ל' א' ימיש מתוך הא' הל: (יב) וי' אמר מ' ש' אל ה' ראה

אתה א'מר אלי העל את העם הזה ואתה ל'א הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתך בשם וגם מצאת חן בעיני: (יג) ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה פי עמך הגוי הזה: (יד) וי'אמר פני ילכו והנח תי לך: (טו) וי'אמר אליו אם אין פניך ה' לכים אל תעלנו מזה: (טז) ובמה יודע אפוא פי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלא בלבכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מפל העם אשר על פני האדמה: פ (יז) וי'אמר ה' אל מ'שה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה פי מצאת חן בעיני ואדעך בשם: (יח) ויאמר הראני נא את כבודך: (יט) ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם ה' לפניך וחסתי את אשר אחז ורחמתי את אשר ארחם: (כ) ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי: (כא) ויאמר ה' הנה מקום אתי ונצבת על הצור: (כב) והיה בעבר כבדי ושמתך בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד עברי: (כג) והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו:

שמות פרק לד

(א) ויאמר ה' אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת: (ב) והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר: (ג) ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא: (ד) ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה ה' אתו ויקח בידו שני לחת אבנים: (ה) וירד ה' בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם ה': (ו) ויעבר ה' על פניו ויקרא ה' ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: (ז) נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים: (ח) וימהר משה ויקד ארצה וישתחו: (ט) וי'אמר אם נא מצאתי חן בעיניך אד' נ' ילך נא אד' נ' בקרבנו כי עם קשה ע' רף הוא וסלחת לעווננו ולחטאתנו ונתלתנו: (י) וי'אמר הנה אנ' כי פ'רת ברית נגד' כל עמך אעשה נפלא' ת אשר ל'א נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אתה בקרבך את מעשה ה' כי נורא הוא אשר אני ע'שה עמך: (כז) ויאמר ה' אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל: (כח) ויהי שם עם ה' ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים: (כט) ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו: (ל) וי'רא אהר'ן וכל בני ישראל את מ'שה והנה קרן עור פניו וי'ראו מגשת אליו: (לא) ויקרא אליהם מ'שה וישבו אליו אהר'ן וכל הנשאים בעדה וידבר מ'שה אליהם: (לב) ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצומו את כל אשר דבר ה' אתו בהר סיני: (לג) ויכל מ'שה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה: (לד) ובב'א מ'שה לפני ה' לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו וי'רא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה: (לה) וי'ראו בני ישראל את פני מ'שה כי קרן עור פני מ'שה והשיב מ'שה את המסוה על פניו עד ב'או לדבר אתו:

שמות פרק לה

(א) ויקהל מ'שה את כל עדת בני ישראל וי'אמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעש'ת א'תם: (ב) שש'ת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם ק'נש שבת שבתון לה' כל הע'שה בו מלאכה יומת: (ג) ל'א תב'ערו אש בכל ל' מ'שב תיכם ביום השבת: פ (ד) וי'אמר מ'שה אל כל עדת בני ישראל לאמר ה' זה הדבר אשר צוה ה' לאמר: (ה) קחו מאתכם תרומה לה' פ'ל נדיב לבו ויביאה את תרומת ה' ז'הב וכסף ונח'ש'ת:

6 שמות פרק מ

(ג) ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך הער'ב ויכל מ'שה את המלאכה: פ (לד) ויכס הענן את א'הל מועד וכבוד ה' מלא את המשכן: (לה) וי'א יכל מ'שה לבוא אל א'הל מועד פי שכן עליו הענן וכבוד ה' מלא את המשכן: (לו) ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל ל' מסעיהם: (לז) ואם ל'א יעלה הענן ול'א יסעו עד יום העל'תו: (לח) פי ענן ה' על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם:

7 דברים פרק יא

(כו) ראה אנ' כי נ'תן לפניכם היום ברכה וקללה: (כז) את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה' אל'היכם אשר אנ' כי מצוה אתכם היום: (כח) והקללה אם ל'א תשמעו אל מצות ה' אל'היכם וסרתם מן הדבר אשר אנ' כי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אל'הים אחרים אשר ל'א ידעתם: (כט) והיה פי יביאך ה' אל'היך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר ג'רזים ואת הקללה על הר עיבל: (ל) הלא המה בעבר הירדן אחרי דברך מבוא השמש בארץ הכנעני הי'שב בערבה מול הגלגל אצל אלונ'י מ'רה: (לא) פי אתם ע'ברים את הירדן לב'א לרשת את הארץ אשר ה' אל'היכם נ'תן לכם וירשתם א'תה וישבתם בה: (לב) ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנ' כי נ'תן לפניכם היום:

דברים פרק יב

(א) אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן ה' אל'הי אב'תיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: (ב) אבד תאבדון את כל המק'מות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם י'רשים א'תם את אל'היכם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל ע'ץ רענן:

8 דברים פרק כז

(א) ויצו מ'שה וזקני ישראל את העם לאמר שמ'ר את כל המצוה אשר אנ' כי מצוה אתכם היום: (ב) והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר ה' אל'היך נתן לך והקמת לך אבנים גד'לות ושדת' אתם בשיד: (ג) וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תב'א אל הארץ אשר ה' אל'היך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר ה' אל'הי אב' תיך לך: (ד) והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנ' כי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת' אותם בשיד: (ה) ובנית שם מזבח לה' אל'היך מזבח אבנים ל'א תניף עליהם ברזל: (ו) אבנים שלמות תבנה את מזבח ה' אל'היך והעלית עליו עול'ת לה' אל'היך: (ז) וזבחת שלמים ואכלת שם ושמת ל'פני ה' אל'היך: (ח) וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב: (ט) ונדבר מ'שה והפ' הנגים הלויים אל' כל ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל היום הנה נהיית לעם לה' אל'היך: (י) ושמעת בקול ה' אל'היך ועשית את מצותו ואת חקיו אשר אנ' כי מצוה היום: (יא) ויצו מ'שה את העם ביום ההוא לאמר: (יב) אלה יעמדו ל'כרך את העם על הר ג'רזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן: (יג) ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולון דן ונפתלי: (יד) וענו הלויים ואמרו אל' כל איש ישראל קול רם: (טו) ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת ה' מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן: (טז) ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן: (יז) ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן: (יח) ארור משגה עור ב'דך ואמר כל העם אמן: (יט) ארור משה משפט ג'ר תום ואלמנה ואמר כל העם אמן: (כ) ארור ש'כב עם אשת אביו פי גלה פנף אביו ואמר כל העם אמן: (כא) ארור ש'כב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן: (כב) ארור ש'כב עם אח'תו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן: (כג) ארור ש'כב עם ח'תנתו ואמר כל העם אמן: (כד) ארור מפה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן: (כה) ארור ל'קח ש'חד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן: (כו) ארור אשר ל'א יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן:

9 דברים פרק כח פסוק טט

אלה דברי הברית אשר צנה ה' את מ'שה ל'כר'ת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר פ'כת אתם ב'ח רב:

10 דברים פרק ל

(טו) ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע: ... (יט) העיד'תי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובהרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך:

11 אסתר פרק ט

(כו) על פן קראו ל'מים האלה פורים על שם הפור על פן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על פכה ומה הגיע אליהם: (כז) קימו <וקבלו> וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ול'א יעבור להיות ע'שים את שני ה'מים האלה פ'כתכם וזמןם בכל שנה ושנה: (כח) וה'מים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה ל'א יעברו מתוך היהודים וזכרם ל'א יסוף מזרעם:

12 תלמוד בבלי מסכת שבת דף פח עמוד א

(שמות יט) ויתיצבו בתחתית ההר, אמר רב אבדימי בר חמא בר חסא: מלמד שכפה הקדוש ברוך הוא עליהם את ההר כגיגית, ואמר להם: אם אתם מקבלים התורה - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם. אמר רב אחא בר יעקב: מכאן מודעא רבה לאורייתא. אמר רבא: אף על פי כן, הדור קבלוה בימי אחשורוש. דכתיב (אסתר ט) קימו וקבלו היהודים, קיימו מה שקיבלו כבר.

13 שולחן ערוך אורח חיים סימן קמא סעיף ד

אם ש"צ רוצה לברך לעצמו ולקרוא, צריך שיעמוד אחר אצלו, שכשם שנתנה תורה על ידי סרסור כך אנו צריכים לנהוג בה על ידי סרסור.

משנה ברורה על שולחן ערוך אורח חיים סימן קמא סעיף ד

(טו) ע"י סרסור - והוא מרע"ה דכתיב אנכי עומד בין ה' וביניכם:
(טז) לנהוג בה ע"י סרסור - נוהגין שהגבאי או הקונה המצות עומד אצל ס"ת וזה נקרא סגן כדי שיהיה ג' היינו שהסגן הוא כביכול במקום הש"י שהוא מצוה לקרות לכל מי שירצה והקורא הוא הסרסור במקום משה והעולה הוא המקבל במקום כל ישראל ובשליחותם [לבוש]